

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-142/2015

**Priština
17. januar 2018. god.**

Po postupku:

Žalioca

S. S. T.

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova sastavljeno od sudija: Beshir Islami, kao predsednik veća, Anna Bednarek i Erdogan Haxhibeqiri, kao članovi veća, odlučujući po žalbi izjavljenoj protiv odluke Komisije za imovinske zahteve Kosova (u daljem tekstu „Odluka KIZK“) br. KPCC/D/R/223/2013 (spis predmeta zaveden kod Kosovske agencije za imovinu pod brojem KPA25346) od 27. novembra 2013. godine, nakon većanja održanog dana 17. januara 2017. godine, donosi sledeću:

PRESUDU

1. Odbija se kao neosnovana žalba S. S.T. izjavljena protiv odluke Komisije za imovinske zahteve Kosova br. KPCC/D/R/223/2013 od 27. novembra 2013. godine, u vezi sa tužbom KPA25346.
2. Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova br. KPCC/D/R/223/2013 od 27. novembra 2013. godine; u pogledu tužbe zavedene pod brojem KPA25346.

Činjenično stanje i istorijat postupka:

1. Dana 30. marta 2007. godine, S. S. T. (u daljem tekstu „žalilac“) je podneo tužbu Kosovskoj agenciji za imovinu (u daljem tekstu „KAI“) tražeći potvrdu prava vlasništva nad stanom u površini od 54.21 m², koji se nalazi u ulici Vidovdanska, 38/5 u Prizrenu (u daljem tekstu „predmetna imovina“). On navodi da mu je objekat dodelila Opština Prizren, kao i da je posed nad istim izgubio 15. juna 1999. godine.
2. U prilog svojoj tužbi, žalilac je KAI dostavio sledeća dokumenta:
  - Kopija rešenja o dodeli stana na korišćenje, izdato od strane Skupštine Opštine Prizren, na osnovu kojeg je predmetna imovina dodeljena žaliocu i njegovoj porodici.
  - Kopija ugovora o korišćenju stana pod brojem 236-10/98, zaključen 15. oktobra 1998. godine između Javnog stambenog preduzeća i S. T, na osnovu kojeg je predmetna imovina data žaliocu na korišćenje na neodređeno vreme.
  - Kopija lične karte žalioca, izdata od strane nadležnih organa 16. marta 2006. godine.
3. Pokušaj da se uradi notifikacija tužbe je urađen 18. septembra 2008. godine. Činilo se da je predmetna imovina prazan stan u kome niko ne stanuje.
4. Kako se može videti u Konsolidovanom verifikacionom izveštaju od 11. februara 2011. godine, i ugovor i rešenje o dodeljivanju su negativno verifikovani.
5. Dana 27. novembra 2013. godine, KIZK je u svojoj odluci KPCC/D/R/223/2013 odbila tužbu žalioca, uz obrazloženje dato u stavu 32 da žalilac nije dostavio nikakve dokaze, ili bilo koji dokaz koji je Izvršni sekretarijat mogao da verifikuje, da navodni nosilac imovinskog prava uživa bilo koje imovinsko pravo nad predmetnom imovinom, niti je Izvršni sekretarijat uspeo da po službenoj dužnosti pribavi takve dokaze. Shodno tome, po mišljenju Komisije, tužbu treba odbiti.
6. Odluka KIZK je žaliocu dostavljena, ali datum nije preciziran. Ovlašćeni advokat je 25. novembra 2015. godine u ime žalioca izjavio žalbu.

Navodi žalioca

7. Žalilac traži da se odbaci odluka KIZK kao neosnovana i da se usvoji njegova žalba, navodeći da je bio zakoniti korisnik predmetne imovine. On je objasnio „da mu je stan dodeljen na korišćenje 1998. godine, i da je od tada nastavio da ga koristi, čak i dan danas, šesnaest godina kasnije“. Uz žalbu su priložene kopije ugovora i rešenja.

Pravno obrazloženje:

8. Vrhovni sud je razmotrio osporenu odluku shodno odredbama člana 194. Zakona o parničnom postupku br. 03 L-006 (u daljem tekstu „ZPP“) i nakon ocene navoda žalioca zaključeno je da je žalba neosnovana.
9. Shodno članu 3.1 Zakona br. 03/L-079, podnosilac imovinskog zahteva ima pravo na nalog Komisije za povraćaj imovine, ako „dokaže“ pravo vlasništva nad, ili pravo korišćenja date privatne imovine, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu, i takođe dokaže da on/ona nije u mogućnosti da uživa svoja prava zbog okolnosti koje su direktno povezane sa, ili su rezultat oružanog sukoba koji se dogodio na Kosovu između 27. februara 1998. i 20. juna 1999. godine.
10. Prema ovoj pravnoj odredbi, žalilac je trebao dostaviti dokaze u prilog svojoj tužbi kako bi dokazao svoje pravo vlasništva ili pravo korišćenja privatne nepokretne imovine.
11. Vrhovni sud nalazi da je KIZK donela pravičnu odluku kada je odbila tužbu, tvrdeći da žalilac nije dokazao da uživa bilo koja imovinska prava nad predmetnom imovinom. Nijedan od dva dokumenta koje je žalilac dostavio nisu pozitivno verifikovani od strane Izvršnog sekretarijata, što dalje znači da tužba nije podržana nikakvim dokazima, kako bi se dokazalo vlasništvo nad predmetnom imovinom.
12. KIZK je svoju odluku zasnovala na činjenici da je žalilac kontaktiran i da su zatraženi dodatni dokazi, međutim, on nije dostavio nijedan dokaz koji bi mogao biti verifikovan od strane KAI, a ni Izvršni sekretarijat nije uspeo da po službenoj dužnosti pronađe bilo koji drugi dokaz.
13. Dokumenta koja su negativno verifikovana ne predstavljaju dokaz navodnog prava vlasništva. Kako nije pronađen niti jedan dokaz u javnim evidencijama da je imovina registrovana na ime žalioca, njegovi navodi nisu mogli dovesti do prihvatanja tužbe.
14. Ovde treba istaći da je žalilac naveo „da mu je stan dodeljen na korišćenje 1998. godine i da je od tada nastavio da ga koristi, čak i danas, šesnaest godina kasnije“. Ako je to slučaj, tužbu žalioca treba odbaciti takođe i zbog uslova iz člana 3.1 Zakona odnosno nemogućnosti da se uživaju imovinska prava zbog okolnosti koje su direktno povezane sa oružanim sukobom koji se dogodio između 27. februara 1998. i 20. juna 1999. godine. Tužba lica koje izjavljuje da on/ona još uvek koristi nepokretnu imovinu je neprihvatljiva zbog nedostatka pravnog interesa u ostvarivanju potraživanja, ali i zbog nedostatka nadležnosti KAI.
15. Sa napred iznetih razloga, Vrhovni sud nalazi da je KIZK nakon tačno sprovedenog postupka donela ispravnu i osnovanu odluku. Shodno tome, sud nalazi da nije došlo do povrede materijalnog prava ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.
16. Samim tim, shodno članu 13.3 (c) Zakona br. 03/L-079, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.
17. Ovom presudom se ne prejudicira pravo žalioca da preduzme sve druge pravne radnje koje mogu biti dostupne pred lokalnim sudom.

Pouka o pravnom leku

Na osnovu člana 13.6 Uredbe UNMIK-a 2006/50, koja je izmenjena i dopunjena Zakonom br. 03/L-079, ova presuda je konačna i ne može se osporiti putem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Beshir Islami, predsednik veća

Anna Bednarek, sudija EULEX-a

Erdogan Haxhibeqiri, sudija

Bjorn Olof Brautigam, vršilac dužnosti radnika pisarnice pri EULEX-u